

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertruyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande soete ghedachtenisse van S. Ian ende Sinte Geertruyt, ende van het vergheten der gebreken ten tijde des biechts. Dat XXXIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

met de aenteekeninghe bande personen die hem dooz een sonderlinge deuotie eeren tot sijn eewighe ghedachtenisse / waer dooz hy altydt soude verweckt worden om te vercrigen dooz die hem aentropen / de salicheydt van beyde de leuens.

Vande soete ghedachtenisse van S. Ian ende Sinte Geertruyt, ende van het vergheten der gebreken ten tijde des biechts.

DAT XXXIII. CAPITTEL.

Op den frestdagh van S. Ian booz de latynsche poozte / soo heeft S. Ian hem betopenbaert aen dese brypdt / en hy vertroostese met een wonderlycke soeticheyt / segghende: En wilt niet beswaert zijn wtuercozen brypdt van mynen Heere / om dat v lichamelijke crachten v begeuen / want het is cleyn / ende als van eenen ooghenblich het gene men in dese werelt lydt / te ghelijcken hy de eewighe wellusten die wy nu saligh ghemaecte zijnde ghenieten inden Hemel / die ghy oock na een weynigh tijds met ons sult besitten als een onder ons / dan te weten: als ghy sult ghegaen zijn inde rustplaetse van utwen soo beminden Brypdegom daer ghy soo na verlanght hebt / ende den welcken ghy met soo veel suchten getroepen hebt / ende ten lesten sult vercreghen hebben: Weest ghedachtigh / segghe ick / dat ick dien beminden Discipel (den welcken Iesus waerachcelijck beminde) noch swacker ghe worden was in crachten ende in mijn lichamelijke sinnen dan ghy nu zijt / doen ic noch leuende was op aertrijc / die nochtans in allen herten soo blommigh verschijn ende delicaet / datter qualijck eenen bande geloouigen is die

De pijn
van deser
rijt en sijn
niet te ver
gelijcken
met de ee
wighe
glorie.

In mijn gedachteniſſe niet een ſonderlinge de-
uonie en heeft. Hierom ſal v gedachteniſſe doch
na v doot in veel herten wederom bloeyen / en
ſy ſal veel ſielen trekken om hun genoechten te
nemen in Godt. Daer na ſoo claeghde ſy aen
S. Jan datſe vreesden al wat beletſel te lyden/
om datſe ſomtydts ſomnighe dingen hoe wel
datſe cleyn watē dooz bergetentheyt achterliet
te biechten / om datſe ſomtydts geenen biecht-
vader geteet en hadde / en dooz haer crancheyt
die niet en coſte onthoutwē / waer ouer S. Jan
haer vrendelijc vertrooſte / ſegghende: En wilt
niet vreesen dochter / want als ghy v heelen
wille beſtiert om elc beſonder van v ſonden te
biechten / ende berſoekende eenē Biechtvader
dien niet en cont becomen / alle de dinghen die
ghy dan dooz bergetēheyt achterlaet te biech-
ten / die ſullen inde tegenwoordicheyt vanden
goederteren Heere blinckē inde gedaente van
coſtelijckē geſteenten / waer dooz ghy ſect aen-
genaem ſult ghebonden worden int aenſhou-
wen van alle de Hevelſche hogheren. Niet na
ſooſe onder de Wiſſe ouerlevede niet danckbaer-
heyt die ſchriſten / die hy dooz een ſonderlinghe
weldaet vande ghemeyſchap niet den Heere
ontfangen hadde. Ende alſe nu inde ſequētia
verbum Dei, Deo natum, dat aen een ſyde ſtelde /
op datſe des te vyper ſoude letten op de dingē
die ter eeren van S. Jan geſongen werden / ſo
ls hy haer gecomen den dooz. H. Euāgelijc /
ende ſittēde neffens haer rechter ſyde / verboot
hy haer de begoste oeffeninge te verleggen van
de ſequētia. Ende hy heeft dooz haer bercregen
dooz een wonderlijckē maniere datſe ter wijlen
ſp op de dinghen die inde ſequētia gheſchreuen
waren mediteerde / niet belet en werdt / oft ſi

De ghe-
dachtenis
van S.
Geertruid

Vāde ver-
getenheyt
der gebre-
kē alsme
biecht.

Het is ſeer
goet te
mediterē
op den
dienſt der
H. Kerckē

en bercreegh tot elcken beers bande sequentia
 een sonderlinge kennisse. Maer als men sanc/
 Audit in gyro sedis, dat is: hy hoorz rontom de
 setel/ heeftse gheseyt tot den h. Joannes. Och
 wat een blyschap waert ghy doens genterde
 als ghy soo verheuen waert: Waer op hy: Ghy
 segt de waerheyt/maer weet dat ic nu meerdt
 genoechte hebbe inde dinghen die ghy nu ver-
 haelt/als ghy b verheugt met de goedertieren
 meewerdicheyt van mynen alderlieffte Heere.
 Ende soo als met haer in geboelen ouer een co-
 mende/sat hy vriendelijck by haer tot dat men
 sanc: Iste custos virginis, dat is: hy was den be-
 waerder bande Maeght/waer en-tusschen hy
 scheen verheuen te worden tot den thoon toe
 bande glorie Godts/al waer hy blinckede door
 een wonderlycke schoonheyt bā alle de hemel-
 sche inwoonders door een onweerdeerlycke
 liefde wert verheuen ende gheprezen/ waerom
 dat hy was ghenietende een ongheloeffelycke
 wellusticheydt door de ouersoete woorden die
 daer volghden/te weten: Cæli cui Palatium, dat
 is: wiens palleys den Hemel is.

Vande groetenisse van alle de wonden Iesu, ende
 hoe verdienstigh dat het is, de siecken te dienen
 ende vant beletsel van s'menschen affectie.

DAT XXXV. CAPITTEL.

Alste booz den Ascensioens dagh om te
 groeten de doorlichtige wonden van het
 heele Lichaem ons Heeren Iesus bys duyfent
 vierhondert ende ses ende sestig mael gheseyt
 hadde dit beersken: Glorie zy b lieffelijcke/soet-
 ste/goedertierenste/edelste/Keyserlijcke/wone-
 menste/blinckede/ ende alst geruste Dybul-
 dicheyt/